

"IT WILL BE NASTY ENOUGH TO GAG A BUZZARD." DAN RATHER VERWACHT EEN SMERIGE VERKIEZINGSSTRIJD

baan zijn kwijtgeraakt. Daarmee komt het debat van inhoudelijk rammelende filmpjes terug op het kernprobleem: hoe wordt de werkloosheid teruggebracht en hoe krijgt de VS de economie weer terug op de rails. En met welke type leider wordt dat doel het snelst bereikt en wat moet de rol van de overheid zijn. Romney is daar duidelijk over: hij zou weinig kansrijke banken en ondernemingen als General Motors liever failliet laten gaan dan ze de helpende hand bieden als overheid. Dat is zijn les van de kredietcrisis en meteen ook zijn kritiek op Obama, en wat betreft de geredde banken op Bush.

Het verweer van Romney op alle kritiek op zijn loonbaan wordt in de Amerikaanse pers niet als sterk beoordeeld. Wie Bain aanvalt, neemt het kapitalisme onder vuur, is zijn korte reactie. Mensen zijn jaloers op zijn zakelijke en fi-

nanciële succes. Romney zegt de kritiek op zijn tijd bij Bain verwacht te hebben maar dan pas in de strijd tegen Obama in het najaar. Het beste dat gezegd kan worden over de aanval op zijn Bain-verleden, aldus de Wall Street Journal in hun hoofdredactioneel commentaar, is dat kiezers weten wat er gaat komen. Obama zal uiteindelijk dezelfde kritiek hebben.

Journalist Dan Rather rekt op een vuile campagne met een grote rol voor de via een omweg gefinancierde supercommissies. De groep van aanhangers van Obama heeft een goed gevulde kas. Het noemt Romney 'de personificatie van excessen op de Wall Street'. Rather haalt tot groot genoegen van fans een van zijn Texaanse uitdrukkingen erbij. "It will be nasty enough to gag a buzzard." Het wordt volgens hem zo'n vuile campagne dat je er doodziek van kan worden.

General Motors ontving miljarden overheidssteun. Mitt Romney zou dat niet gedaan hebben

DUBBELCIJFERIGE BEURSWINST

IN VERKIEZINGSJAREN IS HET GOED AANDELEN KOPEN

Beleggers worden niet graag herinnerd aan het Amerikaanse verkiezingsjaar 2008. De breed samengesteld S&P-index verliest maar liefst 37%. Vooral de laatste zes maanden van de verkiezingsstrijd waren desastreus voor zowel de gewone man uit Main Street als de Masters of the Universe op Wall Street. De campagnes vielen samen met de immense problemen bij banken met hun rommelhypotheken. Grote zakenbanken gingen of failliet [Lehman Brothers] of werden tegen afbraakprijzen overgenomen [Bear Stearns en Merrill Lynch]. Maar in de eerste zes maanden van Obama kroop de beurs weer omhoog.

HISTORISCH DIEPTEPUNT

Pankaj Patel, analist van zakenbank Credit Suisse, heeft historisch onderzoek gedaan naar de relatie tussen de Amerikaanse verkiezingen en de prestaties van de beurs. Niet eerder presteerde de beurs zo slecht in een verkiezingsjaar als het jaar van Obama.

Roosevelt kreeg het vertrouwen van Amerikanen in het bankensysteem en de beurs terug met radiopraatjes.

Meestal doet de beurs het heel goed in het jaar dat Amerikanen naar de stembus gaan. Alleen in 1932, 1940 en 2004 eindigde de beurs in de min. In alle andere zeventien verkiezingsjaren schiet de beurs omhoog, vaak met dubbele cijfers.

Vooral energieaandelen, banken en nutsbedrijven doen het goed in verkiezingsjaren. Technologiebedrijven laten het

veelal afweten. Het optimisme dat een nieuwe kandidaat uitstraalt wakkert de hoop op betere tijden blijkbaar aan.

DEMOCRAAT BETER

In het algemeen doet de beurs het twee keer beter met een Democraat aan het roer: een gemiddelde stijging van 15,3 procent tegenover 7,8 bij een Republikein. Maar in het jaar na de verkiezingen zijn sinds 1928 de rendementen bij winst van Republikeinen gemiddeld een stuk gunstiger dan bij winst van de Democraten.

Volgens Credit Suisse boekt de beurs de beste prestaties in het derde jaar van de vierjaars-termijn van een Amerikaanse president. Dat zou te maken hebben met het stimuleren van de economie door zittende presidenten met het oog op de verkiezingen een jaar later.

UITZONDERING

Afgelopen jaar was een uitzondering. Relatief gezien hebben de Dow en de S&P het niet slecht gedaan in 2011. Maar het is duidelijk dat de regel van Patel dat koersen in het derde jaar het hardst stijgen, deze keer niet opgaat.

Positieve beursanalisten hopen dat ze het extra rendement uit het derde jaar er dit jaar bij krijgen. Maar waarschuwingen zijn er ook. Van Rebecca Patterson van JP Morgan bijvoorbeeld. Deze analist wijst erop dat de presidentiële cyclus dit jaar zo afwijkend is dat beleggers maar beter kunnen oppassen.